

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.40/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. június 08. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. január 27. napján kihirdetett Kb.I.86/2015/12. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. január 27-én kihirdetett Kb.I.86/2015/12. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint a vádlott elkövette a terhére rótt hivatali visszaélés büntettét, arra a jogellenes célzatra figyelemmel, hogy barátjáról információhoz akart jutni. Véleménye szerint a vádlott folytatólagosan valószínűsítette meg a terhére rótt bűncselekményt, amely ellentétes a bíróság által rögzített indokolással, ezért a vádban írt bűncselekmény 2011. június 06-át követően is megvalósult. Eljárási hibaként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ügyészi indítvány ellenére nem ismertette **tanú1** rendőrkapitányságon tett gyanúsítottai vallomását.

A vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.272/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget, mert a rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat hiánytalanul nem vizsgálta meg. E körben hivatkozott arra, hogy **tanú1**ot zaklatás miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként hallgatták ki, amelynek egy része rá nézve terhelő tartalommal nem bírt, azonban a vádlottra nézve igen. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a tanú nyilatkozatára figyelemmel a vallomást bizonyítékként nem értékelte, ezért hiányos bizonyítékok alapján rögzítette ítéletének történeti tényállását, amely ezért a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja szerint megalapozatlan. Álláspontja szerint e megalapozatlan tényállás alapján került sor a vádlott felmentésére. Mivel e szabálysértés a másodfokú eljárásban nem pótolható, indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának másik tanácsát utasítsa új eljárás lefolytatására.

A vádlott védője előterjesztette észrevételeit, melyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat hiánytalanul és helyesen értékelte, az eljárási szabályokat megtartotta, és megalapozott ítélet alapján mentette fel védencét az ellene emelt vád alól, ezért alaptalan a katonai

ügyészség eljárásjogi szabálysértésre vonatkozó fellebbezése. Véleménye szerint eljárási szabálysértés nem állapítható meg. Egyetértett az elsőfokú ítélet azon megállapításával, hogy a vádlott adatkezelésével kapcsolatban haszonszerzési cél, vagy jelentős érdeksérelem nem állott fenn, ezért más bűncselekmény sem róható védenre terhére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján a fellebbezésről tanácsulésen határozott.

A másodfokú bíróság felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy az általa kihallgatott **tanú1** tanú másik ügyben tett gyanúsítottai vallomását nem értékelte a bizonyítékok között, nem érinti az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét, illetve a vádlottal szemben megállapított tényállás megalapozottságát. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy alapos az ügyészi hivatkozás arra vonatkozóan, hogy a tanút csak abban az esetben illette volna meg a mentességi jog e vallomás ismertetésével kapcsolatban, amennyiben önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolta volna, azonban az elsőfokú katonai tanács e körben elfoglalt téves álláspontja, mely szerint a bizonyítékokat nem vette figyelembe, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemére nem volt kihatással.

Az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte a bizonyítékokat, a logika szabályai szerint számot adott mérlegelési tevékenységéről, ezért az ügyész azon álláspontja, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, nem alapos, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvány eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított tényállás alapján útján jutott arra a következtetésre, hogy **vádlott** 2011. június 06-án alkalmi ismerősenek büntetőügyei megismerésekor önmagának jogosulatlan előnyt szerzett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott e magatartásával megvalósította a hivatali visszaélés büntetnének valamennyi tényállási elemét. Ugyanakkor egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával is - amely következtetésre a bizonyítékok mérlegelése útján jutott -, hogy az ezt követő adatlekérések tekintetében már bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg, az kizárólag **tanú1** tanú panaszai miatt történt. Ezt cáfoló bizonyítékokat az ügyészség nem terjesztett elő, ugyanakkor a vádlott védekezését alátámasztotta **tanú1** tanú vallomása, továbbá az a tény is, hogy a vádlott zaklatás miatt feljelentette a tanút.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett tehát, amikor mindezek alapján azt a jogi következtetést vonta le, hogy az általa bűncselekménynek ítélt cselekmény annak elkövetésére, illetve a büntetőeljárás megindulására figyelemmel elévült, tehát büntethetőséget megszüntető ok állt fenn a vádlottal szemben és a további cselekményekkel kapcsolatban pedig felmentésének van helye, mivel nem állapítható meg terhére a folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette. Ugyanakkor nem hívta fel a felmentés jogcímét, amelyet a másodfokú bíróság ezúton pótol és megállapítja, hogy a vádlott felmentésének jogcíme a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a Be. 331. § (1) bekezdése, mivel a vádlott cselekménye nem bűncselekmény.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét az általa tett indoklással történő kiegészítéssel helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 08.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó
bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2016. június 08.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke